

Bernardín Šmíd

Nemôžete slúžiť Bohu i mamone

V dnešnom evanjeliu nachádzame podobenstvo o nepoctivom správcovi. Kto je to správca? Ako môžeme definovať správcu? Správca sa nachádza kdesi uprostred medzi pánom a otrokom. Kresťan je nazvaný správcom. Skúsme sa nad tým zamyslieť. Otrokom je ten, ktorý je do detailov riadený svojím pánom. Nepozná zámery svojho pána, nemusí vedieť kam smeruje jeho činnosť. Musí poslúchať na slovo. Nič nie je ponechané na jeho vlastnú fantáziu a predstavivosť. Všetko robí v otrockej poslušnosti, pretože ináč nemôže a jeho motiváciou je strach o svoj život. Pán je zasa ten, kto jedná vo svojom úplne suverénne. Robí si so svojím majetkom, čo sa mu zachce. Robí len to, čo sa mu zachce. Nikomu sa nemusí zodpovedať za to, čo urobil.

Naša situácia v pozemskom živote na tomto svete stojí kdesi uprostred týchto extrémov. Správca nie je otrokom. Používa určitú mieru slobody na úseku, ktorý mu bol určený. Nemôže však jednáť bez obmedzenia ako pán. Predovšetkým sa od neho vyžaduje poctivosť, aby sa pán mohol na neho spoľahnúť. Požaduje sa od neho aj zodpovednosť, aby s tým, čo je pánovo jednanie zodpovedne. Čím lepšie pozná svojho pána a čím viac ho miluje, tým dokonalejšie plní svoje poslanie. Je mu ponechaný dosť veľký priestor pre vlastnú fantáziu a podnikavosť. Pracuje na cudzom, nie na vlastnom, a podniká v úmysloch svojho pána, ale môže do toho vložiť mieru vlastnej podnikavosti a svoju vlastnú fantáziu. Čaká sa od neho, že bude podnikat' a že bude poctivý.

Máme jednu veľkú výhodu pred hociktorým pozemským správcom. Máme zjavené úmysly a slová nášho Pána zachytené v Písme Svätom. A dokonca, keď po tom veľmi túžime, môžeme prijímať Ducha svojho Pána, teda môžeme dokonale plniť vôľu svojho Pána. Postavenie správcu najlepšie vyjadruje našu situáciu v tomto svete. Jediné Boh je suverénny Pán, ale my nie sme Boží otroci, ale správcovia božích vecí.

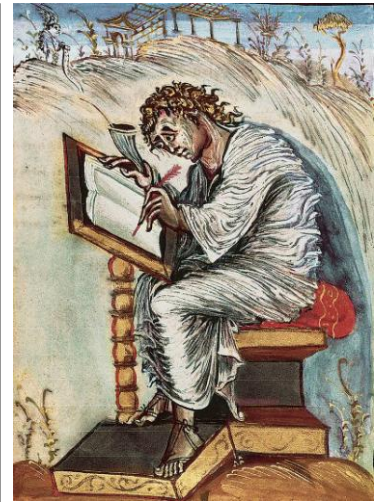
Keď sme povrchno počúvali dnešné podobenstvo, možno nás zarazí skutočnosť, že pán pochválil nepoctivého správcu. Áno aj nie! Pochválil aj pokarhal. Niečo u neho obdivoval a kvôli niečomu ho prepustil. Rozhodne nepochválil jeho nepoctivosť. Toto podobenstvo nechce byť schválením nepoctivosti v našom živote. Chce byť len zamyslením, ako šikovne si vedie počínať svetskí ľudia vo svete. Pán nepochválil svojho sluhu pre jeho nepoctivosť a pre jeho zlé šafárenie, ale len pre opatrnosť a predvídavosť. V tomto podobenstve je pre nás dôležitý a prijateľný záver, ktorý ho objasňuje. Nasledovanie opatrnosti a predví-

davosti tohto, ináč nepoctivého, správcu.

Niečo podobné môžeme zažiť, keď premýšľame nad inými výrokmi Pána Ježiša: „Hľa posielam vás ako ovce medzi vlkov. Buďte teda opatrní ako hady a jednoduchí ako holubice.“ V tomto výroku sa spomínajú štyri zvieratá, z ktorých tri sú obrazom kresťanov. Ovca, had a holub. Nevieime si dať dokopy tieto tri zvieratá. Nevieime si dať dokopy kresťanský životný štýl a hada. Had je pre nás výrazom ľstivosti a falošnosti a dokonca symbolom Satana. Ale keď pozorne čítame podobenstvo, všimneme si, že Pán Ježiš nehovorí: „Buďte ako hadi.“ Nehovorí tiež: „Buďte ako holuby“. Hovorí jasne „Buďte opatrní ako hady“. Teda vzorom pre kresťana nie je had ako taký, ale len jeho opatrnosť. Had naozaj musí byť veľmi opatrný. Na rozdiel od holuba nemá krídla, ktoré by mu dovolili rýchlo uniknúť, ak neskoro zbadá nejakého dravca. Ak dobre pozorujete hada, vždy pozorne skúma terén, v ktorom sa pohybuje a až sa presvedčí, že mu nehrozí nebezpečenstvo, plazí sa po kúsok opatrne dopredu. Čiže i kresťan má byť veľmi opatrný vo všetkom svojom počínaní, pretože každý náš skutok ma dôsledok pre nás a pre náš nielen pozemský ale často až večný život.

Pán Ježiš nám svojím učenikom jemne vyčíta v tom dnešnom podobenstve, že synovia tohto sveta vedia byť chytrejší vo svojich veciach, ako my kresťania v Božích podnikoch, ak vôbec v mene Božom podnikáme. Tento hmotný svet Pán Ježiš veľmi príliehavo nazýva nespravodlivou mamonou. My kresťania si niekedy hovoríme: „Tento svet je pokazený a v tomto svete sa nedá žiť čestne, ale až raz zomriem, potom budem spravodlivý v Božom kráľovstve.“ Pán Ježiš nás však vyvádza z tohto omylu. Strom padne na tú stranu, na ktorú sa celý život nakláňal. Podobne staroba i večnosť zafixuje človeka v tom, čomu celý život žil. Boh už teraz skúma naše životy a pozerá, či sme poctiví a verní. L'ahko by bolo byť verným, keby nás nič nepokúšalo, ale vernosť sa predsa dokazuje práve vytrvalosťou v pokušeniach. Sv. František vyslovil aj takúto zaujímavú myšlienku: „Každé prekonané pokušenie je akoby snubným prsteňom, ktorým sa Pán zasnuhuje s dušou svojho služobníka.“

Pán Ježiš hovorí: „Nemôžete slúžiť Bohu i mamone!“ Slúžiť máme len Bohu ale aj túto nespravodlivú mamonu máme posväcovať dobrým životom, máme ju použiť k Božej službe. Čím ťažší je život okolo nás, tým viac môže zažiarit' láska v našich dušiach a skutkoch. Keď dobrovoľne prijímame kríž, stáva sa pre nás posvätením. Nasledujme Krista nielen v jeho radostných tajomstvách, ale aj v Kríži, aby sme skrze bolestné tajomstvá mali účasť na jeho Sláve. Amen.

Svätý Matúš, apoštol a a evanjelista
Miniatura z 9.storočia NY

*Blažený Lévi, veleba
okolo tvojej postavy
svedčí, že Boh je láskavý,
že pre hriech zúfať netreba.*

*Kým sedíš, Matúš, na mýte,
kým za clom sliedia pohľady,
Kristus ti núka poklady,
čo trvať budú večité.*

*Poslúchneš, ideš za Kristom,
oheň ti srdce rozpáli;
on ti dá veniec trvalý
kniežata v nebi naisto.*

*Skutky a reči Kristove
značíš, jak včela zbiera med,
a uchovávaš, aby svet
mal rajský pokrm v tom slove.*

*Po zemi hlásaš Ježiša
a krvou zvečniš vyznanie,
bo koho láska prevanie,
len kríže smäd mu utišia.*

*Apoštol hoden oslavy,
mučeník, evanjelista,
s láskou nás voved' pred Krista,
nech si nás sprava postaví.
Amen.*

Hymnus na sviatok Sv. Matúša, apoštola

Vrátil sa do chrámu a ľud sa hrnul k nemu

(Jn 8,1-11)

Ježiš odišiel na Olivovú horu. Ale zavčas ráno sa vrátil do chrámu a všetok ľud sa hrnul k nemu.... „Kto z vás je bez hriechu, nech prvý hodí do nej kameň... Žena... Ani ja ťa neodsudzujem. Chod' a už nehreš.“

Plniť poslanie predpokladá aj ústranie. Ale nekončí sa v ňom. Ježiš prechádzal z Olivovej hory na Chrámovú. Z rozhovorov s Otcom do rozhovorov s ľuďmi, z láskavých často do neláskavých. Prijímal ľudí a v nich témy i problémy, čo si nosili so sebou a v sebe. Tí, čo mu chceli uškodiť, si spolu s alibami priniesli aj vlastnú porážku. Ježišovi však nešlo o víťazstvo nad neprajníkmi, ale o záchranu človeka. Aj vinného, nie iba nevinného. Čo z toho vyplýva pre mňa? Pri pohľade na druhých neodsudzovať, pri pohľade na seba byť vďačný za opakovanú šancu a snažiť sa „odteraz už nehrešiť“. Usvedčovať druhých z ich chýb väčšinou znamená zakrývať vlastné. Nedostatky druhých nám bijú do očí, tie vlastné by človek najradšej skryl. Prvým krokom je nemyslieť si, že som bez hriechu - to uznali dokonca i dosť neúprimní „starší“, ktorí si pôvodne chceli poslužiť hriechom ženy na svoj hriešny zámer znemožniť Ježiša. Najkrajšou vďakou za odpustenie je aspoň snaha ísť a viac nehrešiť...

Mons.Marián Gavenda „Jednohubky“

Jesenné kántrové dni: V stredu, piatok a sobotu sú jesenné kántrové dni. My budeme sláviť v piatok. Obsah dní: poďakovanie za úrodu. Do kostola môžeme priniesť dary polí, záhrad, ktoré nám Pán požehnal.

Sobášny obrad: V sobotu 24.9. o 15:00 hod. v sobášnom obrade uzatvorí manželstvo Tomáš Žiak a Lucia Danayová.

Príprava na prvé sv. prijímanie: Pozývam rodičov prvoprijímajúcich detí na stretnutie v kostole v nedeľu 9. októbra po druhej sv. omši - o 12:00 hod.

20.septembra 2016 bude Svätý Otec František predsedať medzináboženskému stretnutiu, ktoré sa uskutoční v Assisi, a preto prosí, aby sa pri tejto príležitosti slávil tento deň ako Deň modlitby za pokoj.

Spolok svätého Vojtecha pozýva 21. septembra o 19.00 na koncert talianskej skupiny The Sun. Uskutoční sa v Univerzitnom pastoračnom centre v Bratislave. Koncert je spojený s prezatnácou knihy Cesta Slnka, rozprávajúcej príbeh o punkerovi Francescovi Lorenzím, ktorý našiel cestu k Bohu. Vstup je voľný.

Chlieb hriešnikov

Ľudia mi hovoria: „Viete, pán farár, ja som hriešny človek, ja predsa nemôžem chodiť tak často na prijímanie...“ Ale veď sväté prijímanie je tu práve pre hriešneho človeka! Avšak pre hriešneho človeka, ktorý o sebe vie, že je hriešnik. Ako napísal G. K. Chesterton: „Svätý je ten, kto o sebe vie, že je hriešnik.“ A práve preto, že vie, že je hriešnik, denne prichádza k Bohu, k jedinému prameňu odpustenia a svätosti. Svätý farár z Arsu hovorieval ľuďom: „Nie si hoden prijať Eucharistiu, ale potrebuješ ju.“

Tiež každý kňaz bytostne prežíva svoju hriešnosť. Denne prosí Boha o odpustenie, pretože vie, že berie telo Kristovo do nesvätých rúk. Veď ten, ktorého prijíma, je ďaleko svätejší, než kedy jeho srdce vôbec bude. Preto pri každej svätej omši v úkone kajúcnosti prosíme o odpustenie. Boh ťa túži očistiť, umyť ti nohy i srdce, a ty stále len krútiš hlavou: „Nie, Pane, nepribližuj sa, ja som len hriešnik!“ Ale jediná cesta z hriechu je prísť za Kristom, vyznať mu hriech a znovu ho prijať do svojho srdca. On netúži byť len uctievaný. Túži sa stať tým, ktorý nás sýti.

Vojtech Kodet O.Carm., THD „Hľadám tvoju tvár“

Sväté omše v 25. týždni Cezročného obdobia - (C)

19.IX. pondelok

18:00 Za ť Vojtecha a Justínu Nemcových a syna Milana

20.IX. utorok

18:00 Za ť Víta a Máriu Lulkovičových, synov, nevestu a za ťa

21.IX. streda

18:00 Svätá omša v Štefanovej

22.IX. štvrtok

18:00 Za ť Jozefa Čambala (1. výročie smrti)

23.IX. piatok

18:00 Za ť Sidóniu Krajčovičovou

24.IX. sobota

08:00 Za ť Vendelína Vanáka a rodičov

15:00 sobášny obrad

Upratovanie kostola: 176 - 202

25.IX. Dvadsaťšiesta nedeľa Cezročného obdobia- C

08:00 Za ť Jozefa Tibenského a rodičov

Lektori: Jurčovičová M., Radakovičová J.

11:00 Za farníkov

Lektori: Kosnáčová T., Šustová D.

14:00 Posvätný ruženec, litánie

Liturgický kalendár

19.IX. pondelok Sv. Január, biskup a mučeník – **Esp**

20.IX. utorok Sv. Ondrej Kim, kňaz a Pavol Chong Hasang a spol., mučeníci – **Sp**

21.IX. streda Sv. Matúš, apoštol a evanjelista – **Sviatok** - kántry

22.IX. štvrtok Sv. Emerán, biskup mučeník – **Sp**

23.IX. piatok Sv. Pio z Pietrelčiny, kňaz – **Sp** - kántry

24.IX. sobota Sv. Gerard, biskup a mučeník - kántry

Starozákonný krst - krst pokánia

Ja vás krstím vodou na pokánie, ale ten, čo príde po mne, je mocnejší, ako som ja. Ja nie som hoden nosiť mu obuv. On vás bude krstiť Duchom Svätým a ohňom“ (Mt 3,11).

I. Duša moja, rozjímaj o tom, že starozákonný krst bol predobrazom sviatosti pokánia, ktorú sme dostali podľa zákona milosti vďaka zásluhám a krvi nášho Pána Ježiša Krista. Starozákonný krst bol teda krstom pokánia.

Boh ti dal milosť, že si sa narodila v plnosti čias, takže môžeš prijať Ducha Svätého v plnosti, a nielen v predobraze.

V krstnom prameni ťa obmyla drahocenná krv Božieho Syna, dostala si vznešené meno „kresťan“ a stala si sa chrámom Najsvätejšej Trojice. Dostala si tri teologálne čnosti: vieru, nádej a lásku. Boh Otec ťa prijal za svoju dcéru, Slovo za svoju nevestu a Duch Svätý ťa zaodel do svojich darov a čností a vyvolil si ťa za svoj príbytok. Stala si sa chrámom živého Boha. Boh Otec ťa urobil dedičkou svojho kráľovstva, Božie Slovo ťa ozdobil múdrosťou, skrze vieru osvecuje tvoj rozum a zaodieva ťa do svojich zásluh a Duch Svätý vlieva do tvojej vôle Božiu lásku. Ježišova najsvätejšia duša ťa ozdobil množstvom vzácných šperkov, ktorými sú jeho čnosti a poníženie, aké prijal. Si živým údom tela Ježiša Krista, pričom on sám je hlavou. Boh, tvoj Otec, sa na teba pozerá so zalúbením a miluje ťa ako úd tela svojho Syna. Miluje ťa v Ježišovi a skrze Ježiša, svojho milovaného Syna.

Z celého srdca mu ďakuj a obdivuj veľkú dôstojnosť, akú ti dal skrze Ježiša.

II. Rozjímaj o tom, že na tento svet si prišla poznačená dedičným hriechom. Narodila si sa pozbavená každého dobra, plná biedy a skazenosti a ako Božia nepriateľka si si zasluhovala spravodlivý Boží hnev. Ježiš ťa však pri krste zaodel do bieleho rúcha svojej čistoty a nepoškvrnenosti. Vybielil ťa svojou predrahou krvou, obmyl ťa z Adamovho hriechu a urobil ťa krásnou, čistou a tisíc ráz žiarivejšou než slnko, aby si sa páčila Bohu a jeho anjelom.

Zamysli sa, či si si zachovala bieloskvúcu čistotu krstného rúcha, alebo či si ju stratila a poškvrnila svojimi hriechmi. Ako si si chránila Božie poklady? Žiaľ, stratila si ich a vymenila za to, čo lahodilo tvojim nezriadeným chůtkam a tvojej márnivosti. Nezúfaj si však. Znovu vyper svoje rúcho v najčistejšej Baránkovej krvi. V nej sa môžeš nanovo očistiť a byť biela ako holubica, v ktorej má Boh Otec zalúbenie.

Slôzami srdca oplakávaj čas, keď si žila ako Božia nepriateľka. Pokor sa pred Bohom a ďakuj Ježišovi za to, že sa stal tvojím Prostredníkom, Spasiteľom a Vykupiteľom, pretože iba on ťa môže nanovo skrásliť, vložiť do tvojho vnútra svoje bohatstvo a uviesť ťa do stavu prvotnej Božej milosti.

Zo srdca mu ďakuj za jeho nesmiernu lásku a pros ho, aby ťa opäť obliekol do svojich čností a zásluh. Modli sa, aby si už nikdy nestratila Božiu milosť.

Mária Celesta Crostarosa „Meditácie.“

Priveľmi dôležitý

*Kto má vieru, ten sa netrasie.
Neunáhli sa v rozhodnutiach,
nestráca nádej a zachová si vždy
chladnú hlavu. Viera - to je
veselosť, ktorá je od Boha.*

Pápež Ján XXII.

Keď raz istý biskup pred pápežom Jánom XXIII. jednotaj opakoval, že je celkom nepochopiteľné, prečo Boh práve jeho, slabého, biedneho človeka, poveril takým zodpovedným úradom, takou dôležitou úlohou a uvalil naňho také ťažké bremeno, Svätý otec mu s úsmevom porozprával svoj sen. Snivalo sa mu, že stojí pred Božím trónom a sťažuje sa na množstvo starostí a veľkú zodpovednosť. Vtedy sa jeho anjel strážca, ktorý stál za ním, dotkol jeho pleca a povedal: „Ján, neber sa tak vážne!“

Nuž, zdravý človek je vo väčšom pokušení brať sa vážne než chorý, lebo chorý dobre vie, že to ide aj bez neho. Predtým si nedožičil odpočinok, možno si ani nevzal poriadnu dovolenku, a keď aj, stále rozmýšľal, či to v práci zvládnu i bez neho. Teraz však leží na posteli a život bezstarostne plynie ďalej. Aj bez neho, bez jeho iniciatívy, bez jeho energie a nápadov.

Pre niekoho je poznanie, že ho nepotrebnú, možno trpké. Bolo by však múdrejšie, keby sa z toho poučil:

Na mne vôbec tak veľmi nezáleží. Mohlo by mu to dokonca dať pocit novej slobody. Kým po ceste každodenných starostí uháňajú ľahké i ťažké vozidlá zvyčajným tempom, on sa vybral na tichý lesný chodníček a objavil lesné sasanky, chrobáky a motýle, ktoré predtým na diaľnici nikdy nevidel.

Teší sa z ticha a vôbec nemá zlé svedomie. Lebo držať sa bokom je chybou iba na futbalovom ihrisku. A možno, že bokom od rušnej diaľnice nájde aj trochu pokory.

Nebrat' sa tak vážne, to by mohlo byť maličké cvičenie v tejto takej ťažkej, a predsa prepotrebnej čnosti.

Nič lepšie by sa nám nemohlo prihodiť.

*Keď chceš nasledovať Krista,
musíš zabudnúť na seba.
Zabudnúť na seba znamená
pokladať sa za dieťa a celkom sa
odovzdať do Božích rúk.*

Sv. Anton Paduánsky

Max Rosler „Skoré uzdavenia“

Podvečerná serenáda drozdov

Keď májový podvečer sedím v interiéri lesa, naplno si vychutnávam operených sólistov drozdov. Všetky druhy našich drozdov sú výbornými spevákmi. Spevokol našich drozdov tvorí drozd čierny, kolohrivý, plavý a trskotavý. K tomuto stredoeurópskemu drozdiemu kvartetu sa počiatkom jari pridáva aj blízky príbuzný – severský drozd červenkastý. Drozda plavého a čierneho odborníci radia k najlepším spevákovi v našej vtáčej ríši. Drozd čierny so svojou

melancholickou piesňou je lídrom v tejto vtáčej pospolitosti. Ani drozd plavý či trskotavý však nezaostávajú nijako za drozdom čiernym tak vo variabilite, ako aj vo výške tónov svojich zásnubných piesní. V speve drozda trskotavého chýba flautovitý prvok drozda čierneho. Pesnička drozda plavého pozostáva z melodických motívov, ktoré tento chýrečný spevák opakuje obyčajne tri až štyri razy. Drozd kolohrivý, tento vysokohorský operenec, má síce monotónny spev: opakovanie motívov „štyri-štyri-tri-tri“, jeho pesnička však v nehostinnom vysokohorskom prostredí s kosodrevinou pôsobí ako balzam na ubolenú dušu. Melódia drozda červenkastého, vtáčieho hosťa zo severu Európy, pôsobí na moje vnútro clivo, ba až plačlivo.

Drozdy prednášajú svoje nápevy obyčajne z vrcholcov stromov, takže tóny ich zásnubných piesní sa nesú po hrebeňoch a dolinách do široka-d'aleka.

Priznám sa, v marci, apríli a máji si každodenne vychutnávam podvečerné trilkovanie drozdov v lese. Bez pravidelného počúvania chvíľok spevu v podobe drozdej serenády si jar veru vôbec neviem predstaviť. Tito operení sólisti s neobyčajne silným hlasom utíchajú až neskoro večer, keď sa na oblohe zapália aj hviezdy s najslabšími lampášmi svetla. Keď v interiéri lesa zasadne na trón hustá tma, drozdy skončia so svojou podvečernou serenádou. V ušiach mi však ich ľubostné nápevy znejú ešte dlho potom, ako v lese začne panovať stav priam absolútneho ticha, ktorého pokojnú hladinu rozčerí hlas sovy lesnej či pŕtka kapcavého.

Miroslav Saniga „Zrkadlenie Stvoriteľa v prírode“

Príbeh na uzdravenie duše

Ruka

Dievčatko prišlo do obchodu na nákup. Presne vedelo, čo má kúpiť, a dávalo si pozor, aby na niečo nezabudlo. Obchodníkovi sa to zapáčilo a chcel ho za to odmeniť. Vzal z regála škatuľu s cukríkmi, otvoril ju a ponúkol dievčatko:

„Vezmi si, maličká!“

Dieťa si vzalo cukrík.

„No len si vezmi, koľko sa ti vmesti do ruky.“

Dievčatko naňho otvorilo svoje veľké oči.

„Naber mi ich ty.“

„Prečo?“

„Lebo ty máš väčšiu ruku.“

Keď sa modlíme, nemerajme svoje prosby malosťou svojej viery. Nezabúdajme, že Božia ruka je väčšia.

Bruno Ferrero „Kruhy na vode“

Zamyslenia

Dobro a zlo v človeku

Medziľudské vzťahy sú častou témou našich rozhovorov. Zaoberajú sa nimi sociológovia aj psychológovia, často aj kazatelia. Zvyčajne je pre nás ľahšie odhaliť zlo mimo nás: v tých druhých, v ich správaní, v ich skutkoch.

V staroveku hovorili ľudia o dvoch batohoch, ktoré nosí každý z nás: jeden vpredu, s chybami druhých, a druhý vzadu, s vlastnými chybami. Zhoduje sa to so slovami evanjelia o smietke v oku druhého a o brvne vo vlastnom oku.

Žiaľ, pravda je aj to, na čo upozorňuje náboženský spisovateľ Franco Fusetti. Hovorí, že v našich úsudkoch, v našom odsudzovaní bývame často tvrdí, nechápajúci, občas nemilosrdní. Nie však voči chybe, ako by to malo byť, ale voči tomu, kto sa jej dopustil, kto sa dostal na cestu zla.

V minulosti, ale aj v dnešných časoch býva silné pokušenie potrestať chybu človeka jeho zneškodnením fyzickou alebo morálnou likvidáciou, lebo podľa vrchnosti konal nesprávne. Je to prípad mučeníkov všetkých čias ako aj obetí diktatúr. Krutovládcovia sa nazdávali, že potlačia údajné omyly, ktoré niekedy boli pravými hodnotami, a to použitím násillia proti osobám, čo takéto postoje reprezentovali.

Dobrosrdečný pápež Ján XXIII. v tomto zmysle poukázal na menej dobré spôsoby, ktoré vážne narúšajú medziľudské vzťahy. Často totiž nerobíme rozdiel medzi hriechom a hriešnikom, medzi vinou a vinníkom. A pritom toto rozlišovanie je podstatné. Veď my sami chceme, aby sa naše poklesky posudzovali s pochopením. Priznajme si, že neraz sami nedokážeme vysvetliť, ako v nás dozreli určité nesprávne rozhodnutia.

Pozrime sa na Kristov postoj voči ľuďom, ktorí hrešili zo slabosti, z vášne, z krehkosti: dobrý lotor, cudzoložná žena, hriešnica, Zachej, aj sám Peter... Ježiš je vždy otvorený pre pochopenie, prijímanie, prejav dôvery, aj keď hriech odsudzuje. „Nikto ťa neodsúdil. Ani ja ťa neodsudzujem: choď a viac nehréš“ (porov. Jn 8, 11). Sv. Augustín pod vplyvom evanjeliovkej skúsenosti nám dáva radu: „Odsúď hriech, ale nie hriešnika!“

Áno, máte pravdu. Aj Ježiš bol tvrdší vo svojich prejavoch k iným. Vieme však, že tvrdý bol len k tým, u ktorých sa stretával s ľstou, falošnosťou a zlomyseľnosťou. U tých nešlo o slabosť, ale o falošný životný program, o taktiku na úkor dobra iných. Voči tým, čo vydierali ľud - voči zákonníkom a farizejom - bol nepríjemne úprimný. Chcel, aby človek jeho doby a všetkých čias bol slobodný a aby sa k nemu pristupovalo s úctou...

Nech nás teda Ježišov príklad a jeho sila vedie aj v dnešný deň. Aby život okolo nás bol - aj naším pričinením - trocha ľudskejší... Dnes totiž nestačí len dobrá vôľa konať dobro a vyhýbať sa zlu: oveľa častejšie treba vedieť, kde je dobro a kde zlo.

Viliam Judák „Svetlo všedného dňa“

www.fara.sk/vistuk/

Spoločenstvo pri farskom kostole Najsvätejšej Trojice vo Vištuku